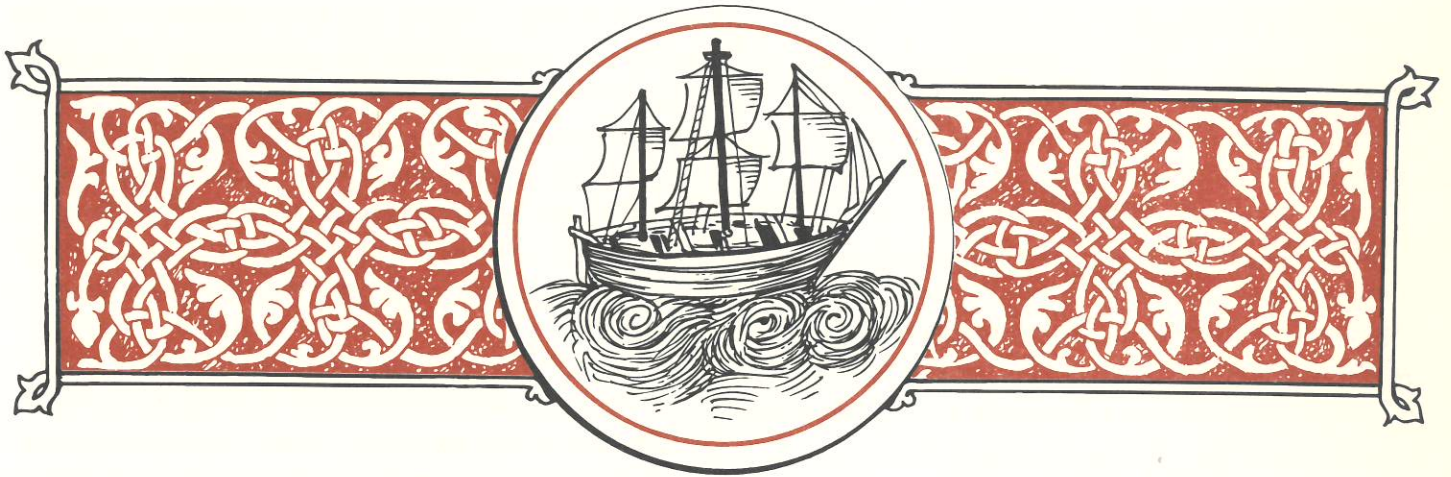

ΜΑΪΟΥ Δ΄

ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΠΕΛΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἰστώμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρά Προσόμοια.

ᾠχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ τάφου, καὶ καταργήσαντα, τὸ τοῦ θανάτου κράτος, Πελαγία θεόφρον, Χριστὸν τὸν ζωοδότην ὅλη ψυχῇ, μανικῶς ἀγαπήσασα, αὐτῷ νενύμφευσαι πόνοις μαρτυρικοῖς, ὑπὲρ φύσιν διαπρέψασα.

Τὸν ὠραιότατον κάλλει, Χριστὸν ποθήσασα, ἀνδρείως καθυπέστης, τὰς πληγὰς τῶν βασάνων, ἐν αἷς ᾧ Πελαγία ὥσπερ φωστήρ, ἐξανέτειλας ἄδυτος, τῶν εὐσεβῶν τὰς χορείας μαρμαρυγαῖς, καταυγάζουσα τῆς χάριτος.

Πάθει σου μάρτυς τιμίω, ἐξεικονίσασα, Χριστοῦ ᾧ Πελαγία, τοῦ Σωτῆρος τὸ πάθος, μετέσχες κατ' ἀξίαν ἐν οὐρανοῖς, τῆς αὐτοῦ Ἀναστάσεως, ἀγήρω δόξης πρεσβεύουσα ἐκτενῶς, ὑπὲρ πάντων τῶν τιμώντων σε.

Θείας ἐκάστοτε μάρτυς, πηγάζεις χάριτας, καὶ φερωνύμως ῥεῖθρα, πελαγίζεις θαυμάτων, τοῖς σπεύδουσι προθύμως τῷ σῷ ναῷ, Πελαγία πολυάθλε, καὶ ἀνυμνοῦσιν ἐν ᾗσμασι πρεπωδῶς, τὸ γενναῖόν σου μαρτύριον.

Δόξα Πατρί. ᾠχος β'.

Παρθενομάρτυς ἀθληφόρε, Πελαγία πανένδοξε, πολυδύνων βασάνων δοῦα καθιποικί-

νασα, τῆς ἀθείας τὴν ἔπαρσιν κατήσχυνας· καὶ διαπλεύσασα δίου μαρτυρικῶς τὸ πέλαγος, εὗρες τὸν νυμφῶνα τῆς χαρᾶς, εἰς λιμένα ἀναπαύσεως. Διὸ τοὺς γεραίροντας τὴν μνήμην σου, ἀπὸ παντοίων ῥῦσαι πειρασμῶν, ἰσχυῖ τῆς πρεσβείας σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια.

ᾠχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Νύμφη ὡς εὐκλεῆς, συνήφθης τῷ Κυρίῳ, προσάξασα ὡς προῖκα, αὐτῷ ᾧ Πελαγία, τὰ ῥεῖθρα τῶν αἱμάτων σου.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον...

Φρόνημα σταθηρόν, ᾧ Μάρτυς κεκτημένη, ἐν ταῖς σφοδραῖς βασάνοις, τὴν ἔπαρσιν τῆς πλάνης, τελείως ἐταπείνωσας.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραις τοὺς πόδας μου...

Πέλαγος τῆς ζωῆς, εὐροῦσα φερωνύμως, μαρτυρικοῖς σου πόνοις, ἡμῶν ᾧ Πελαγία, σῶν ὑμνητῶν μνημόνευε.

Δόξα Πατρί. Τριαδικόν.

Δόξα σοι ὁ Θεός, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, μονὰς ἢ ἐν προσώποις, τρισὶ προσκυνουμένη, καὶ σῶζουσα τὰ σύμπαντα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εῤωτι τοῦ ἐκ σοῦ, τεχθέντος ἀπειράνδρως, ἢ Πελαγία Μῆτερ. τρωθεῖσα καθιπέστη ἀν-

δρείως τὴν κατάφλεξιν.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, ᾿Απολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ ᾿Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχ. στ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς δ' καὶ τῆς Ἀγίας τὰ κάτωθι δ'.

᾿Ηχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Βάπτισμα τὸ πάνσεπτον, καὶ ἱερὸν καὶ σωτήριον, Πελαγία ποθήσασα, σπουδῇ ἐπεζήτησας, καὶ εὐροῦσα μάρτυς, τὸν μυσταγωγοῦντα, μετ' εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς, τῷ ποθουμένῳ θάπτων προσέδραμες, καὶ ξένων κατηξίωσαι, θεωριῶν ἀξιόγαστε· ὡς νεᾶνις ὀπίσω δέ, τοῦ Νυμφίου σου ἔδραμες.

Κόσμον τὸν ἐπίγειον, καταλιποῦσα ὡς πρόσκαιρον, καὶ φθαρτὸν καὶ εὐμάραντον, τὴν θείαν εὐπρέπειαν, ὡς αἰεὶ ἐστῶσαν, καὶ ὡς κεκτημένην, διηνεκῇ τὴν χαρμονήν, καὶ θυμηδίαν καὶ καθαρότητα, συντόνως κατεδίωξας, καὶ παρθενία προσείληφας, τῶν Μαρτύρων τὴν εὐκλειαν, δι' ἀμφοῖν ἀναλάμψασα.

Απειρον καὶ ἄφραστον, τῶν σῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος, Πελαγία πανεύφημε· Χριστὸν γὰρ ποθήσασα, καθαρᾷ καρδίᾳ, καὶ τελειοτάτῃ, τῶν αἰκισμῶν καὶ τοῦ πυρός, καὶ τῶν βασάνων καταπεφρόνηκας· διό σε καρτερόψυχε, θαλαμηπόλον οὐράνιον, ὁ Νυμφίος εἰργάσατο, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ενδον χαλκουργήματος, πυρακτωθέντος τὸ πνεῦμά σου, παραθεῖσα τῷ Κτίστῃ σου, ζῶν τὴν ἀκήρατον, ἐν ὑψίστοις εὗρες, μάρτυς Πελαγία, καὶ κατηυγάσθης τῷ φωτί, τῆς ἀνεσπέρου σεμνῇ λαμπρότητος· διό τοὺς ἐορτάζοντας, τὴν αἰσιέδαστον μνήμην σου, ἀπὸ πάσης διάσωσον, συμφορᾶς καὶ κακώσεως.

Δόξα Πατρί. ᾿Ηχος πλ. β'.

Αθλητριῶν τὴν καλλονήν, καὶ τῶν παρθένων δόξαν, τὸ τῆς ἀνδρείας θεότευκτον ἄγαλμα, καὶ πάγχρυσον σκεῦος τῆς παρθενίας, σήμερον μελωδικοῖς ἐγκωμίοις, ἐπαξίως ὦ φιλέορτοι, εὐφημήσωμεν λέγοντες· Χαῖρε ἡ ἐνθέως τῇ χάριτι, Βαπτίσματος τοῦ θείου καταυγασθεῖσα, καὶ ἀξίως τῇ

κλήσει διαπρέψασα· χαῖρε ἡ δι' ἀνδρείων ἀγώνων, τῶν χαμαὶ κειμένων ὑπεραρθεῖσα, καὶ ἀθλητικῶς Θεῷ οἰκειωθεῖσα· χαῖρε ἡ τὸν νυμφῶνα τῆς ζωῆς, εἰς τερπνὴν σου εὐροῦσα κατοίκησιν, καὶ νῦν ἐν αὐτῷ ἐνηδομένη, μαρμαρυγαῖς φωτὸς τῆς θεώσεως. Πρέσβευε οὖν, Πελαγία μάρτυς ἀήττητε, τῷ δοξάσαντί σε Χριστῷ τῷ Θεῷ, δωρηθῆναι τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἵσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, ἃ ζήτηι ἐν τῇ σελίδι 144 τοῦ παρόντος, ἐν τῇ μνήμῃ τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ, ᾿Ιδιόμελα.

᾿Ηχος α'.

Δεῦτε σήμερον πάντες οἱ πιστοί, Χριστοῦ τὴν λογικὴν ἀμνάδα, Πελαγίαν ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, ὅτι τὴν ἄμαχον ἰσχὺν ἐνδυσασμένη τῆς πίστεως, ἐν ταῖς βασάνοις ἐδείχθη ἀνίκητος, καὶ τοῦ πυρός τὴν ἀλγηδόνα ἀνδρεία ψυχῆς, καθυπέμεινε ἀκλινῆς διαμένουσα, ἐν τῶν μελλόντων τῇ ἐλπίδι κρατυνομένη, καὶ παρῶσιν τοῖς τυράννοις δοῦσα· Χριστὸς ἐστὶν ἡ ζωὴ καὶ ἀνάστασις, τῶν εἰς αὐτὸν πιστευόντων. Αὐτῷ οὖν Παρθενομάρτυς ἰκέτευε, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

᾿Ηχος β'.

Ημεροφαῆς ὡς ἀστήρ, ἀναδειχθεῖσα Ἀθληφόρε, τὴν οἰκουμένην πᾶσαν καταυγάζεις, δαιμόνων σκότος ἀπελαύνουσα· τῆς ἐπιγνώσεως γὰρ τοῦ Χριστοῦ, μυστικῶς τῷ φωτὶ καταυγασθεῖσα, τὴν σκοτίαν τῆς πλάνης κατέλιπες, καὶ θάλαμον ὑπέρλαμπρον ἐν ὑψίστοις κατώκησας, μαρτυρικῶς ἐπὶ γῆς ἀριστεύσασα. Ὅθεν τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου, ἐν τῷ φωτὶ τῶν θείων δικαιωμάτων, τῇ δυνάμει τῆς ἁγίας πρεσβείας σου, περιπατεῖν ἀξίως ἐνίσχυσον, Πελαγία σεμνὴ καλλιπάρθενε.

᾿Ηχος γ'.

Μνηστῆρα ἀρνησαμένη τὸν πρόσκαιρον, τῷ ἀθανάτῳ μεμνήστευσαι, Πελαγία παρθενομάρτυς πανεύφημε· Χριστὸν γὰρ ἐπιγνοῦσα Θεὸν

ἀληθινόν, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατέλιπες, καὶ εἰς ὁσμὴν μύρων αὐτοῦ, ἐν συντονίᾳ δραμοῦσα, μαρτυρικῶς τοῦ πόθου σου ἐπέτυχες. Ὅθεν εἰς τὸν νυμφῶνα τῆς ζωῆς, παρθένοις ταῖς φρονίμοις συγχορεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς καθικέτευε, ἵνα λάβωμεν διὰ σοῦ, ἱλασμόν ἁμαρτιῶν καὶ τὸ θεῖον ἔλεος.

ᾠχος δ'.

Οἰχυρωθεῖσα τῇ εὐσεβείᾳ, Πελαγία πανεύφημε, τῶν δαιμόνων πλήθη κατηνάλωσας, καὶ εἰδώλων τὸ κέρας συνέτριψας· προμηθεῖα γὰρ θεϊκῇ, εἰς πίστιν μετακληθεῖσα, ἐναντίον τυράννων θεομάχων, τὴν κλησίν σου στερῶς ἀνεκήρυξας, καὶ ἐν χαλκουργήματι βοὸς πυρακτωθέντι, ὡς ὁλοκαύτωμα ἀνηνέχθης καθαρὸν, Χριστῷ τῷ Θεῷ καλλιπάρθενε. Ὅθεν ὑπόθεν δεξαμένη, τὰ ἔπαθλα ἱερῶς τῶν ἀγώνων σου, ταῖς τῶν Μαρτύρων συνήφθης χοροστασίαις, σὺν αὐτοῖς ἐκτενῶς ἱκετεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων, τὴν παναγίαν μνήμην σου.

ᾠχος πλ. α'.

Παρθενομάρτυς Πελαγία πολύαθλε, τῆς παρθενίας σου τὴν λαμπάδα, ἄσβεστον ὡς φρόνιμος τηρήσασα, ἀντ' ἐλαίου ἐπίανας μυστικῶς, αἷματι αὐτὴν τῆς ἀθλήσεως· διὰ τοῦτό σοι Χριστός, τὸν οὐράνιον νυμφῶνα ἠνέφξε, καὶ εἰς νύμφην αὐτοῦ σε ἡγάγετο, πεποικιλμένην βασάνων τοῖς στίγμασιν. Ὅθεν ἐν αὐτῷ εὐφραينوμένη, καὶ τοῦ ἀδύτου φωτὸς ἐπαπολαύουσα, τὸν φωτισμὸν ἡμῖν αἰτησαι, τοῖς πιστῶς εὐφημοῦσί σε.

ᾠχος πλ. β'.

Δεῦτε σήμερον πιστοί, Πελαγίαν τὴν θαυμαστήν Ἀθληφόρον, ἐν ὕμνοις εὐσεβοφρόνως τιμήσωμεν. Αὕτη γὰρ νηπίων ψελλίσματα, τυράννων τὰς θωπείας λογισαμένη, τοῖς ἀψύχοις εἰδώλοις θυσίαν οὐκ ἔνειμεν, ἀλλὰ τῷ ἐν Τριάδι μόνῳ Θεῷ, εὐσεβῶς τὴν λατρείαν προσάγουσα, πρὸς τὰς βασάνους ἀνδρείως ἠὺτομόλησεν, ἐν αἷς πλέον ὠραιωθεῖσα, ὡς διπλῇ παρθενίᾳ καθαγνισθεῖσα, τῶν ψυχῶν τῷ Νυμφίῳ ἐνυμφεύθη. Ὅθεν μαρτυρικῇ νεκρώσει μελῶν, τὴν μακραίωνα ὠνησαμένη ζωὴν, ὑπὲρ ἡμῶν δεήσεις ἀναφέρει, καὶ πελαγίζει πλουσίως χαρίσματα, τοῖς τελοῦσιν αὐτῆς τὸ μνημόσυνον.

Δόξα Πατρί. Ὁ αὐτός.

Δεῦτε σήμερον πιστοί, πνευματικὴν χορείαν κροτήσωμεν, καὶ τῇ Χριστοῦ Ἀθληφόρῳ, αἰ-

νον δεκτὸν ἐκ πόθου προσάξωμεν. Ἴδου γὰρ πάρεστι ἡμῖν, τῇ χαρμοσύνῳ αὐτῆς μνήμῃ, Πελαγία ἡ καλλιπάρθενος, τὰς δωρεὰς τῆς χάριτος, πελαγίζουσα φερωνύμως τοῖς βοῶσι· Χαίροις Πελαγία ἀήττητε μάρτυς, τοῦ ἀληθινοῦ βασιλέως Χριστοῦ, ἢ τοῦ Ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν ὁμόπολις, καὶ αὐτοῦ ἐν τῷ λειμῶνι τῆς τρυφῆς συνέστιος, ὡς αὐτοῦ τὸν ἔνθεον ζῆλον, θεϊκῇ προμηθεῖα ζηλώσασα. Πρέσβευε οὖν ἀοίδιμε, ὅπως παρίστασαι ἐν ὑψίστοις Θεῷ, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Παρθενομάρτυς σεμνή, ἡ παιδρυνθεῖσα μαρτυρίου τοῖς στίγμασι, καὶ ὅλη λελαμπρυσμένη, ἐν ταῖς σκηναῖς τῆς ζωῆς, τῆς ἀδιάδοχου νῦν χορεύουσα· Χριστοῦ γὰρ τὸ ὄνομα, ἐναντίον ἐδόξασας, κριτῶν ἀνόμων, τῆς σαρκὸς ἀφειδήσασα, ὡς ἀήττητος, τῶν μεγίστων κολάσεων. Ὅθεν ἀγαλλιώμενοι, τῷ πνεύματι σήμερον, ὧς Πελαγία ὑμνοῦμεν, τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον· αἰεὶ ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον...

Χαίροις Παρθενομάρτυς σεμνή, ἡ τῶν ἀθέων καθελοῦσα τὴν ἔπαρσιν, καὶ ἄθλων σου συντονία, τοῦ ἀναστάντος Χριστοῦ, τὴν ἀγίαν πίστιν μεγαλύνουσα· λαμπὰς ἡ αἰείφωτος, ψυχικῆς σταθερότητος, οἶκος ἀνδρείας, εὐσθενείας ἀνάκτορον, θεοδόμητον, καρτερίας, παλάτιον· ἄνθος τὸ εὐωδέστατον, ἀγάπης τῆς κρείττονος, τὸ πολυσύνθετον μύρον, τῆς εὐωδίας τοῦ Πνεύματος. Χριστὸν ἐκδυσώπει, Πελαγία ὑπὲρ πάντων, τῶν εὐφημούντων σε.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτρᾳ τοὺς πόδας μου...

Εἰρωτι τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ, ὁλοσχερῶς κατασχεθεῖσα πανεύφημε, ὀπίσω αὐτοῦ προφρόνως, ἔδραμες ὅλη σπουδῇ, τὰ γεῶδη πάντα καταλείψασα· καὶ μὴ δειλιάσασα, τῶν ἀθέων τὸ φρύαγμα, ἐν τῷ σταδίῳ, τὴν χριστώνυμον κλησίν σου, ἀνεκήρυξας, Πελαγία ἀοίδιμε. Ὅθεν ἐν χαλκουργήματι, φλεχθεῖσα τὸ σῶμά σου, τῷ ἔραστῇ σου

προσήχθης, θυσία ζῶσα εὐάρεστος. Αὐτὸν οὖν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρί. ᾠχος πλ. δ'.

Ως παρθένος φρονίμη καὶ πάγκαλος, ἐν ἀνδρείᾳ ἀκαταπλήκτῳ, τὸν δάσκανον τῶν Δικαίων ἐχθρόν, εἰς τέλος ἐταπείνωσας, Πελαγία μάρτυς ἀοίδιμε· διὰ γὰρ τῆς παλιγγενεσίας λουτροῦ, τὸν καινὸν ἐνδυσάμενη ἄνθρωπον, καὶ τῷ νυμφίῳ σου Χριστῷ ἀτενίζουσα, ἐν τῷ σταδίῳ αὐτὸν ἀνεκήρυξας, μὴ πτοηθεῖσα τὰς τῶν τυράνων ἀπειλὰς· ἐντεῦθεν βασάνοις πικραῖς προσομλήσασα, διὰ πυρὸς τὸν γενναιότατον ἀγῶνα, τῆς ὁμολογίας σου ἐτέλεσας, καὶ ἀνέπτῃς πρὸς οὐρανίους καλιάς, ὡς χρυσοπτέρυξ περιστερὰ ἀοίδιμε. Ἄλλ' ὦ Παρθενομάρτυς ἐνδοξε, πρέσβευε ἀπαύστως τῷ δοξάσαντί σε Χριστῷ, ἐλεηθῆναι καὶ σωσάσαι, τὰς ψυχὰς τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Λουτρῷ τοῦ Βαπτίσματος, ἐνδυσάμενη Χριστόν, αὐτὸν ὡμολόγησας, ἐν τῷ σταδίῳ τρανῶς, Σωτῆρα καὶ Κύριον. Ὅθεν καταφλεχθεῖσα, ἀνυποίστως τὸ σῶμα, ζῶσα αὐτῷ προσήχθης, Πελαγία θυσία, πρεσβεύουσα ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτερον. ᾠχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείου Πνεύματος, ἐμφορουμένη, πῦρ τὸ ἐνυλον, οὐκ ἐλογίσω, Πελαγία Μαρτύρων ἀγλαΐσμα· καὶ τὴν ἀμώμητον πίστιν τηρήσασα, τῷ οὐρανίῳ Νυμφίῳ μεμνήστευσαι. Μάρτυς ἐνδοξε, Χριστόν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ τῆς Ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογία, Κάθισμα
ᾠχος α'. Τὸν τάφον σου.

Αμνάς ὡς λογική, τοῦ Χριστοῦ Πελαγία, ἐτύθης δι' αὐτόν, θεολήπτῳ καρδίᾳ, πυρὸς κατα-

φλέγοντος, νουνεχῶς ἀλογήσασα. Ὅθεν γέγονας, ἔνδον τοῦ Θεοῦ νυμφῶνος, ἰκετεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων, τὴν πάντιμον μνήμην σου.

Δόξα Πατρί. Ὅμοιον.

Εκ ῥίζης δυσσεβοῦς, ὥσπερ θεία ἐλαία, ἐδλάστησας σεμνή, θεϊκῇ προμηθείᾳ, καὶ πόνοις ἀθλήσεως, Πελαγία προσήγαγες, καρπὸν τέλειον, ἀθανασίας Κυρίῳ· ὃν ἰκέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν προστρέχόντων, πιστῶς τῇ πρεσβείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογία, Κάθισμα.

ᾠχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ολη καρδία σου, Χριστὸν ποθήσασα, ψυχῶν τὸν ἔρωτα, τούτῳ νενύμφευσαι, προῖκα προσάξασα αὐτῷ, τοὺς πόνους τοῦ μαρτυρίου. Ὅθεν εἰς κατοίκησιν, τὸν νυμφῶνα τὸν ἄφθαρτον, ἔχουσα πανεύφημε, Πελαγία μνημόνευε, ἀπαύστως τῶν ἐν ὕμνοις τιμώντων, τὰς θαυμαστάς σου ἀριστείας.

Δόξα Πατρί. ᾠχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Πατρικὴν ἀρνηθεῖσα, Μάρτυς δυσσέδειαν, τῆς Πεύσεδειας τὸ κράτος, ὑπομονῇ σταθηρᾷ, καὶ ἀθλήσει καρτερᾷ, σεπτῶς ἐτράνωσας. Ὅθεν ἐν δόξῃ τῷ Χριστῷ, ἐν Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, παρέστης μετὰ Μαρτύρων, ὦ Πελαγία ἐκδυσωποῦσα, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

ᾠχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Συνταχθεῖσα Βαπτίσματος τῷ λουτρῷ, τῷ Νυμφίῳ πανεύφημε τῶν ψυχῶν, μνηστῆρα τὸν πρόσκαιρον, θεοφρόνως κατέλιπες, καὶ τοῦ Χριστοῦ ὀπίσω, σπουδῇ θείᾳ ἔδραμες, πιστῶς ἐκδεχομένη, νυμφῶνα τὸν ἄφθαρτον. Ὅθεν Πελαγία, δι' ἀθλήσεως πόνων, βασάνων κολάσεων, καὶ πυρὸς καταφλέγοντος, τοῦ σοῦ πόθου ἐπέτυχες, πρεσβεύουσα αἰεὶ ἐκτενῶς, τῶν παισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοί, ἦτοι· τὸ α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραις τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαδῆματά μου.

Εὐαγγέλιον, ζήτει τῇ ια' Ἰουλίου.

Ο Ν'. Δόξα Πατρί. Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου... Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ὑμνος δ'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Χριστοῦ τὴν λογικὴν ἀμνάδα, ὑμνήσωμεν ἅπαντες Πελαγίαν, ὅτι τῶν εἰδωλομανούντων τὰς ἐπινοίας, πάσας εἰς τέλος κατήργησεν, ἐν τῷ σταδίῳ Θεὸν ἀληθινόν, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου σαρκωθέντα, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀνείκαστον κηρύξασα· ᾧ καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν εὐλαβῶς ἐπιτελούντων, μνήμην αὐτῆς τὴν ἀξιέπαινον.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Εἶτα· ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἀγίας. Κανὼν πρῶτος τῆς Ἀγίας, φέρων Ἀκροστιχίδα ἐν μὲν τοῖς τροπαρίοις τῆς Ἀγίας κατ' Ἀλφάβητον, ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις τήνδε· «Κυρίλου».

Ὠδὴ α'. Ὑμνος α'. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Α'γλαόμορφος ἡμέρα, ἀνατέταλκε νῦν, δεῦτε πιστῶν οἱ δῆμοι, ἀγαλλιώμενοι παιδρῶς, Πελαγίαν τὴν σεμνήν, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὴν εὐτόνον Μάρτυρα, κατ' ἀξίαν τιμήσωμεν.

Βασιλέως ἐπιγείου, τὰς προσκαίρους τιμάς, Μάρτυς ἀπωσαμένη, ἀκαταπλήκτω λογισμῷ, δι' ἀθλήσεως στερόδ'ας, Χριστῷ τῷ Θεῷ, ψυχῆς σου τῷ ἔρωτι, Πελαγία νενύμφευσαι.

Γενναιόφρονι καρδίᾳ, καὶ ἀνδρείᾳ ψυχῇ, πάσας τῶν ἀντιθέων, καταπατήσασα ὁρμάς, πρὸς αἰείζωνον τρυφήν, καὶ θείαν ζωὴν, μετέστης πυρίκαυστος, Πελαγία ἀήττητε.

Θεοτοκίον.

Κυριώννυμε παρθένε, τῆς ζωῆς ἡ πηγὴ, Μῆτερ εὐλογημένη, ἡ σωματώσασα φρικτῶς, εὐδοκία τοῦ Πατρός, τὸν Λόγον Χριστόν, αὐτὸν καθικέτευε, σῶσαι κόσμον ὃν ἔπλασε.

Κανὼν δεύτερος τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· «Πελαγία τὸν αἶνον εἰκότως πλέκει». **Ποίημα Θεοφάνους.**

Ὑμνος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Πελάγει, τῶν σῶν θαυμάτων πλέοντι, αὔραν τοῦ Πνεύματος, νῦν μοι παράσχου μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, Πελαγία πανεύφημε, καὶ πρὸς λιμένα εὐδίων, τῶν σῶν ἐπαίνων καθοδήγησον.

Ε'κ βρέφους, προγνωστικῶς τῷ Κτίστη σου, ἀνατεθεῖσα σεμνή, τὴν τῶν φθαρτῶν ἀπέρριψας στοργήν, Πελαγία πανένδοξε· ἀρδένωπῶς τὰ πάθη δέ, θείᾳ δυνάμει κατεπάτησας.

Λουτρὸν μὲν, ἐπιθυμοῦσα δέξασθαι, τὸ τοῦ Βαπτίσματος, ἱερουργὸν εὐροῦσα δὲ Χριστοῦ, Πελαγία προσέδραμες, καὶ μετασχοῦσα γέγονας, φωτὸς ἐνθέου Μάρτυς ἔμπλεως.

Θεοτοκίον.

Α'γίων, ἀγιωτέρα πέφηνας, Παρθένε ἄχραντε, τὸν τῶν Ἀγίων Ἅγιον Χριστόν, ἐν ἀγκάλαις βαστάσασα, τὸν θεϊκαῖς δυνάμεσι, πᾶσαν τὴν κτίσιν περιέχοντα.

Κανὼν πρῶτος. Ὠδὴ γ'. Δεῦτε πόμα πίωμεν.

Δεῦτε πάντες σήμερον λαοί, τὴν ἀκήρατον νύμφην Χριστοῦ ὑμνήσωμεν, ἀναβοῶντες αὐτῇ· Χαίροις Πελαγία τὸν ἐχθρόν, ἀθλήσει αἰσχύνασα.

Εὐφραίνεται γῆ καὶ οὐρανός, Πελαγίας τῇ μνήμῃ τῆς καλλιμάρτυρος· αὕτη γὰρ πόθῳ Χριστοῦ, ἐν τῷ χαλκουργήματι στερόδ'ως, ὑπέστη τὸν θάνατον.

Ζῆς εἰς τοὺς αἰῶνας ἀληθῶς, συγχορεύουσα δήμοις Μαρτύρων ἔνδοξε, λαμπρυνομένη αὐγαῖς, μάρτυς Πελαγία τοῦ φωτός, Κυρίου τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Υ'μνοῖς εὐφημοῦμέν σε αἰεὶ, καὶ δοξάζομεν Μῆτερ τὸν θεῖον τόκον σου· Θεὸς γὰρ ὤφθη ἐκ σοῦ, λυτρουόμενος κόσμον τῆς ἀρᾶς, ὡς μόνος φιλόανθρωπος.

Κανὼν δεύτερος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Γῇ ὥς πέρ τις ἀγαθή, προσηκαμένη λογικὰ σπέρματα, Μάρτυς Χριστοῦ πάνσοφε, ταῦτα δαψιλῶς ἐγεώργησας.

Ιθύνθης ὡς ἐκλεκτή, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ Θεὸν σπεύδουσα, Μάρτυς Χριστοῦ ἔνδοξε, θείοις ῥωννυμένη διδάγμασιν.

Θεοτοκίον.

Ανέστησας ὦ Σεμνή, τὴν πεπτωκυῖάν μου μορφήν τέξασα, τὸν προφανῶς αἷτιον, τῆς ὑπερφυοῦς ἀναστάσεως.

Κάθισμα. ᾠχος α'. Τὸν τάφον σου.

Τῷ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ, τὴν ψυχὴν πυρουμένη, ὑπῆλθες ἀνδρικῶς, τῷ σφοδρῶς ἐκκαέντι, θεόφρον χαλκουργήματι, Πελαγία καὶ γέγονας, τῷ Δεσπότη σου, εὐωδεστάτη θυσία. Ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, φαιδρῶς ἐορτάζομεν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Κανὼν πρῶτος. ᾠδὴ δ'. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ησχύνθη ὄφιν ὁ ἐχθρός, κατεπατήθη ἡ ὀφρὺς, τῶν χριστομαχοῦντων τυράννων, Πελαγία ἔνδοξε, τῇ κραταιᾷ ἐνστάσει σου· πόθῳ ὡς τετρωμένη γὰρ θείῳ, ὑπὲρ Χριστοῦ τὸ θανεῖν, τοῦ ζῆν προέκρινας.

Θυσία ζῶσα τῷ Θεῷ, ἐν χαλκουργήματι βοός, μάρτυς Πελαγία προσήχθης, καὶ αὐτῷ τὸ πνεῦμά σου, μαρτυρικῶς παρέδωκας· χάριν δὲ παρ' αὐτοῦ δεξαμένη, ὁμβροδλυτεῖς τοῖς πιστοῖς, χάριν ἀέναον.

Γάσεις βλύζεις δαψιλῶς, θαύματα μέγιστα τελεῖς, τοῖς προσερχομένοις ἐν πίστει, Πελαγία ἔνδοξε, τῇ δραστικῇ πρεσβείᾳ σου· Θεὸς γὰρ ἀληθῶς σε δοξάζει, μεγαλυνθεὶς ὦ σεμνή, τῷ μαρτυρίῳ σου.

Θεοτοκίον.

Ρεῦπῶσαν κέκτημαι ψυχὴν, ἄθεσμα ἔργα ἐκτελῶν, τῇ τοῦ πονηροῦ συμβουλίᾳ, καὶ πτοοῦμαι Δέσποινα, τὸ φοβερόν κριτήριον· διὸ οὖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ, ποιήσον ἰλεων.

Κανὼν δεύτερος. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Τὴν τοῦ Δεσπότη πορφύραν ἐνδεδυμένη, διὰ λουτροῦ πανένδοξε, παλιγγενεσίας, πᾶσαν τὴν τοῦ δίου τερπνὴν, πορφύραν ἐκδέδυσαι, μάρτυς Πελαγία πανέντιμε.

Ο πόθος τῶν οὐρανίων ὠραιότητων, τοὺς ἐπὶ γῆς ἡμαύρωσε, πόθους Ἀθληφόρε· ὅθεν ἐπτερώθης Χριστῷ, βοῶσα καὶ λέγουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νενοθευμένην θρησκείαν καταλιποῦσα, τῇ τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες, σαφῶς Πελαγία, μάρ-

τυς παναοίδιμε, εἰδώλων πατήσασα, πᾶσαν τὴν ἀπάτην θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὥφθης, παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Κανὼν πρῶτος. ᾠδὴ ε'. Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέως.

Κατήργησας πλάνης εἰδώλων, ὦ Πελαγία τὸ σέβας, ἀγῶσι τοῦ μαρτυρίου, καὶ Χριστῷ νυνύμφευσαι, πολλῶν βασάνων στίγμασιν, ὡραίσθηϊσα λαμπρότατα.

Λικμῆσαι ψυχῆς σου τὸν πλοῦτον, ἐν μεθοδεί· αἰς βασάνων, οὐκ ἴσχυσεν ὁ δυνάστης, ἀλλ' εἰς τέλος τέτρωται, τῇ κραταιᾷ ἀθλήσει σου, ἦν Πελαγία γεραίρομεν.

Μαρτύρων ἀνδρείως τὸν δρόμον, ἐν φύσεως ἀσθενείᾳ, τελέσασα Πελαγία, πρὸς Θεὸν πυρίκαυστος, μετέστης καὶ τετύχηκας, δρόσου ζωῆς τῆς ἀμείνονος.

Θεοτοκίον.

Ισχύϊ ἁγία Παρθένε, τοῦ σαρκωθέντος ἀφράστως, ἐκ τῶν ἀγνῶν σου αἱμάτων, ῥωσθεῖσαι αἱ Μάρτυρες, τῶν τυραννούντων ἡσυχναν, πᾶσαν ἀντίθεον ἔπαρσιν.

Κανὼν δεύτερος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ισχυσας τοῦ ἐχθροῦ, καταλῦσαι τὸ φρύαγμα, ἱπανεύφημε Πελαγία, τῷ Σταυρῷ τοῦ Δεσπότη, σωθεῖσα καὶ τῇ χάριτι.

Νῦν χαίρεις ἀληθῶς, συναφθεῖσα Νυμφίῳ σου, ὑπέρλαμπρε μαρτυρίου, καὶ τῆς σῆς παρθενίας, τὰς λαμπάδας κατέχουσα.

Θεοτοκίον.

Ο Κύριος ἐν σοί, Θεομήτορ ἐσκήνωσε, τὸν ἄνθρωπον ἀναπλάττων, τὸν φθορᾷ πεπτωκότα, ἀπάτῃ τῇ τοῦ ὄφεως.

Κανὼν πρῶτος. ᾠδὴ στ'. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Νομίμως ἀγωνισαμένη σεμνή, ἡ ὁμόπολις τοῦ κήρυκος Παύλου, καθεῖλες τὴν τῶν ἀθέων ὀφρύν, καὶ ἐτράνωσας, τοῦ Χριστοῦ μαρτυρικῶς,

τὴν ἀμώμητον πίστην.

Ενίζει ὦ Πελαγία σοφή, πᾶσαν ἔννοιαν ἢ σὴ
καρτερίᾳ· δυνάμει γὰρ τοῦ Σταυροῦ σταθη-
ρῶς, καθυπέμεινας, ἐν σταδίῳ τὰς πολλὰς, τῶν βα-
σάνων ἐφόδους.

Ολκάδι τῆς πρὸς Θεὸν ἀρῥαγοῦς, πίστεώς τε
καὶ ἐλπίδος αἰσίως, λιμένι ἐν ἀσφαλεῖ τῆς ζω-
ῆς, σὺ προσώρμισαι, καὶ ἐπέτυχες σεμνή, αἰδίου
γαλήνης.

Θεοτοκίον.

Λαμπάδα σε θείαν Παρθένε φωτός, ἐγνωκότες
λοῖ δεινῶς σκοτισθέντες, σκοτίᾳ ποικιλωνύμων
παθῶν, σοὶ προστρέχομεν, διὰ σοῦ τὸν φωτισμόν,
ἐξαιτοῦντες Μαρία.

Κανὼν δεύτερος. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Νομίμως, τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσα διήνυσας,
τοῦ μαρτυρίου τὸν δρόμον, ἐπικαλουμένη τὸν
σὸν Νυμφίον, καὶ λιμένι, γαληνοτάτῳ τούτῳ προ-
σώρμισαι.

Επλάκη, σὴ κορυφῇ ὠραιότατος στέφανος, δι-
καιοσύνης θεόφρον, Πελαγία μάρτυς στεφα-
νηφόρε· τὴν γὰρ πίστιν, μέχρι τέλους ἐτήρησας
ἄτρωτον.

Θεοτοκίον.

Ιὸν μὲν, πρὶν ἀκοαῖς τῆς Εὐας ἐξέχεεν, ὁ σκολιῶ-
τατος ὄφεις· σὺ δὲ μόνη τοῦτον ἐξετινάξω, Θεο-
μῆτορ, τὸν ἀναιρέτην τούτου κυήσασα.

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Εν ἀσθενείᾳ τῆς σαρκὸς καλῶς τελέσασα
τοῦ μαρτυρίου τὴν ὁδὸν θεομακάριστε,
κληρονόμος τῆς ἀφθάρτου ὠφθῆς παστάδος,
καὶ Χριστῷ νῦν εὐκλεῶς συμβασιλεύουσα,
πελαγίζεις φερωνύμως χάριν ἄφθονον,
τοῖς δοῶσί σοι· Χαίροις Μάρτυς πολὺαθλε.

Ὁ Οἶκος.

Μυστικῶς νυμφευθῆναι, τῷ Χριστῷ Πελαγία,
στοργῇ ἐφιεμένη τελείᾳ, ποινῶν βασάνων
καὶ πυρός, ἐν ἀπαλῷ κατετόλμησας σώματι, καὶ
ὑπὲρ φύσιν ἠθλήσας· διό σοι πάντες ἐκδοῶμεν·
Χαῖρε τὸ ἄνθος τῆς εὐσεβείας·

χαῖρε τὸ κρίνον τῆς εὐσθενείας.
Χαῖρε ἢ τοῦ Παύλου ὁλβία ὁμόπολις·

χαῖρε ἢ ὠραία νεᾶνις καὶ πάγκαλος.
Χαῖρε δέλη ἢ συντρίψασα νοουμένων δυσμενῶν·
χαῖρε ἄγος ἢ πατήσασα μισοθέων δυσσεβῶν.
Χαῖρε ὅτι μνηστῆρα σαρκικὸν ἐβδελύξω·
χαῖρε ὅτι προσκαίρους ἀπολαύσεις ἡρνήσω.
Χαῖρε Χριστοῦ τῷ πόθῳ ἀθλήσασα·
χαῖρε αὐτοῦ τὴν πίστιν τρανώσασα.
Χαῖρε πηγὴ θαυμάτων ἀστείρευτος·
χαῖρε πιστῶν προστάτης ἀκοίμητος.
Χαίροις Μάρτυς πολὺαθλε.

Μηνολόγιον.

Τῇ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἁγίας ἐνδό-
ξου μάρτυρος Πελαγίας τῆς παρθένου, τῆς ἀπὸ
Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας.

Στίχοι.

Βοὸς τὸ χαλκούργημα πῦρ φανέν φλέγον,
Βληθεῖσαν ἔνδον τὴν Πελαγίαν φλέγει.

Ἄμφι τετάρτη Πελαγίη καύθη βοῖ χαλκῷ.

Συναξάριον.

Αὕτη ἦν ἐκ Ταρσοῦ, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέ-
ως. Ἀκούσασα δὲ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως καὶ ζητοῦσα
μαθεῖν ὅποια τίς ἐστιν, ὄναρ τὸν Ἐπίσκοπον βαπτίζοντα ἐθεάσατο.
Ἀπολυθεῖσα οὖν παρὰ τῆς μητρός, ὡς δῆθεν πρὸς τὴν τροφὸν ἀπελ-
θεῖν, πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον παρεγένετο· ὅς, ἐκ θείας ἐπιπνοίας κινη-
θεῖς, προσεδέξατο αὐτὴν καὶ ἐβάπτισεν· ὅπερ ὁ ἀρμοσάμενος αὐτὴν
υἱὸς τοῦ βασιλέως ἀκούσας καὶ ὅλως τοῦ πάθους γενόμενος διὰ τὸν
ἔρωτα, ἑαυτὸν ἀνείλεν. Ὁ δὲ Διοκλητιανός, μεταστελλόμενος τὴν
παρθένον καὶ μεταστήσαι ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως μὴ δυνηθεῖς,
ταῦρον χαλκοῦν ἐκπυρώσας ἐν αὐτῇ τὴν Ἁγίαν ἔβαλεν, ἐν ᾧ ἅμα τὸ
τέλος καὶ τὸν στέφανον τῆς ὁμολογίας ἐδέξατο.

Ταῖς αὐτῆς ἁγίαις πρεσβεΐαις, ὁ Θεός, ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Κανὼν πρῶτος. ᾠδὴ ζ'. Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου.

Πηγάξεις ἀενάως ἰάματα, καὶ νέμεις χαρίσμα-
τα, πᾶσι τοῖς πιστῶς, προσερχομένοις σῶ-
ναῷ, καὶ ὕμνοῦσι τὴν ἄφθιτον δόξαν σου, ἣν εὗρες
ἐν οὐρανοῖς Πελαγία, στερόδῳς ὑπεραθλήσασα.

Ρήτορων Πελαγία τρανότερον, τὴν πίστιν κη-
ρύξασα, πλάνης ἐναγοῦς, τῆς τῶν εἰδώλων ἀν-
δρικῶς, τὴν ὁφρὺν τὴν παμβέδηλον ἥσχυνας· τὴν
γλῶσσάν σου γὰρ ἐκίνει ὡς πληκτρον, τὸ Πνεῦμα
τὸ Παράκλητον.

Σωτῆρα τῶν ἀνθρώπων καὶ Κύριον, τρανῶς
ὡμολόγησας, τὸν ἐπὶ Σταυροῦ, δι' ἀγαθότητα
πολλήν, ἐκουσίως παθόντα πολὺαθλε· αὐτοῦ γὰρ
ὦ Πελαγία ὁ πόθος, τὴν σὴν ψυχὴν κατέφλεξε.

Θεοτοκίον.

Λυχνίαν τοῦ φωτός σε τῆς γνώσεως, ἀγνή ὀνομάζομεν, πύλην τῆς ζωῆς, καὶ σωτηρίας κιβωτόν, Παναγία Παρθένε οἱ δοῦλοί σου, αἰτούμενοι σὴν σεπτὴν προστασίαν, ἐν βίῳ καὶ βοήθειαν.

Κανὼν δεύτερος. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμαῖοι.

Καμίνου δίκην, τὸ κεκαυμένον Μάρτυς ὄργανον, θείῳ πυρσουμένη ἔρωτι τοῦ Χριστοῦ, ὑπομένουσα ἐκραύαζες· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ο περιβάλλων, τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις ἔνδοξε, Μάρτυς γυμνωθεῖσαν θεία περιβολῇ, κατεφαίδρυνέ σε ψάλλουσιν· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά, Θεοτόκε τοῖς κρυναύζουσιν· Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδὴ η'. Αὕτη ἡ κλητή.

Τύραννον ἐχθρόν, Πελαγία θεόφρον, πατήσασα ἀνδρείως, ὑπερανθρώπῳ ἀθλήσει, ἐκ Θεοῦ εὐκλεῶς, τὸ διάδημα ἐδέξω τῆς νίκης σου, καὶ συμβασιλεύεις, αὐτῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υμνοὶς καὶ ᾠδαῖς, εὐφημοῦμέν σε Μάρτυς, τὸν σὲ ἐνισχυκότα, ὑπερυψοῦντες Δεσπότην, ὃν αἰεὶ ἐκτενῶς, σαῖς πρεσβείαις Πελαγία ἰκέτευε, δοῦναι τὴν εἰρήνην, ὡς εὖσπλαγχνος τῷ κόσμῳ.

Φέγγει μυστικῶ, τῆς ζωῆς αὐγασθεῖσα, καὶ ἔνδον τοῦ νυμφῶνος, περιχορεύουσα Μάρτυς, δραστικαῖς σου εὐχαῖς, τῷ Κυρίῳ Πελαγία προσάγαγε, διὰ μετανοίας, ὡς πλήρης συμπαθείας.

Θεοτοκίον.

Ο μβρισον ἡμῖν, Θεοτόκε πλουσίως, ἐλέους σου ὑπόθεον, τὰ ζωοδόρητα ῥεῖθρα· αὐχμωθέντες γὰρ Ἀγνή, τῷ αὐχμῷ τῶν ἁμαρτάδων ὑπάρχομεν, τῇ τοῦ ἀρχεκάκου, κακίστη συμβουλίᾳ.

Κανὼν δεύτερος. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ως Μάρτυς ὡς λίαν ἀψευδής, Χριστοῦ πανεύφημε τὴν τούτου δύναμιν, ἐθεολόγησας ἅπαντας, θεοφρόνως ἐκδιδάσκουσα, καὶ πρὸς εὐσέβειαν λαοὺς εἰλκυσας ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάν-

τα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σαφῶς μνηστευθεῖσα τῷ Χριστῷ, τὴν τοῦ τυράννου ὁρμὴν πᾶσαν κατέσβεσας, σοφίας πέλαγος βρύουσα, Πελαγία πανσεβάσμιε, καὶ διαδήμασι τρισὶ Μάρτυς κεκόσμησαι, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα δοῶσα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Πατρὸς ἐξ ἀνάρχου τὸν Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, ὁμολογοῦμεν πιστοί, ἐκ σοῦ Πανάμωμε λέγοντες, σεσαρκῶσθαι τὸν συνάναρχον, μονογενῆ Λόγον Πατρὶ καὶ Θεῷ Πνεύματι, καὶ δοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδὴ θ'. Φωτίζου φωτίζου.

Χαρίτων ἐδέξω, ἐπουρανίων δωρεάς, τῷ Κυρίῳ ἑαυτὴν προσάξασα, ὃν ἐκτενῶς ἐκδυσώπει ἡμῖν, δοῦναι σεμνή, μάρτυς Πελαγία, τῶν ὀφλημάτων τὴν ἄφεισιν.

Ψαλμοῖς τε καὶ ὕμνοις, καὶ ἐγκωμίοις οἱ πιστοί, Πελαγία τιμῶμεν, τὴν λαμπράν σου ἄθλησιν, τὸν θαυμαστὸν ἐν Ἀγίοις Θεόν, τὸν τὴν ἰσχύν, ἄνωθέν σοι δόντα, ἐν εὐλαδεῖα δοξάζοντες.

Ω ἔνδοξε Μάρτυς, νύμφη ἀκήρατε Χριστοῦ, Ἐκκλησίας ἡ δόξα, τῶν πιστῶν εὐπρέπεια, τῆς μυστικῆς μετασχοῦσα χαρᾶς, αἶτις ἡμῖν, πᾶσι Πελαγία, παρὰ Κυρίου τὰ κρείττονα.

Θεοτοκίον.

Υπέραγνε Κόρη, ἡ σωματώσασα Χριστόν, καὶ ἀνθρώπων τῷ γένει, τὴν ζωὴν πηγάσασα, ἐν μητρικῇ παρῳήσίᾳ αἰεὶ, ὑπὲρ ἡμῶν, πρέσβευε Παρθένε, τῶν Θεοτόκων φρονούντων σε.

Κανὼν δεύτερος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Λόγος ἐξειπεῖν οὐκ ἰσχύει, τοὺς σοὺς ἐπαίνους Πελαγία· πέλαγος θαυμάτων γὰρ βρύεις, τοῦ σοῦ Νυμφίου ῥώμη καὶ χάριτι· ὄνπερ καὶ νῦν δυνώπησον, πάντας σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Εστὴς τῆς ἐφέσεως νύμφη, στεφανηφόρε Πελαγία, τῷ τῶν ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ, ἀξιωθεῖσαι μάρτυς παρίστασθαι, καὶ τὴν τρυφὴν ἀπείληφας τῆς αἰωνίου ἀπολαύσεως.

Κόσμῳ τὴν εἰρήνην βραβεύειν, τὸν σὸν Νυμφίον ἐκδυσώπει, μάρτυς Πελαγία θεόφρον τὴν Ἐκκλησίαν διαφυλάττουσα, ἐκ πειρασμῶν κοχαίρι, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας κατανυγάζουσα.

Θεοτοκίον.

Ωράθης Παρθένος καὶ Μήτηρ, ὑπερφυῶς Θεογεννήτορ, Λόγον συλλαβοῦσα τοῦ Θεοῦ, καὶ σαρκωθέντα τοῦτον γεννήσασα· δι' οὗπερ νῦν σωζόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Αῤῥένωθεισα χάριτι, τοῦ Σταυροῦ Πελαγία, προσκαίρου ωραιότητος, νουνεχῶς οὐκ ἐφείσω, ἀλλὰ σαντὴν ταῖς βασάνοις, ἐκδοῦσα ἐθελουσίως, ἀθανασίας ἔνδυμα, τὸ φαιδρὸν ἡμφιέσω, καὶ πρὸς ζωῆς, τὴν παστάδα ἔδραμες λαμπροφόρος, ἔνθα Χριστῷ νενύμφευσαι, τῶν ψυχῶν τῷ νυμφίῳ.

Ἑτερον. Τῶν Μαθητῶν ὁρῶντων σε.

Εἴν τῇ εὐσήμεν ἡμερον πανηγύρει, τῆς πανενδόξου μάρτυρος Πελαγίας, αἶνον τῷ Σωτῆρι δῶμεν βοῶντες· ὦ πανοικτίρμον Κύριε, τῆς Ἀθληφόρου πρεσβείαις, ἐλέησον τοὺς σοὺς δούλους.

Καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἰστώμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς Πελαγία ἔνδοξε, ἐξ ἀκανθῶν ἀληθῶς, γεωργία τῇ ἄνωθεν, ἄνθος ἀνεβλάστησας, εὐσεβείας μυρίπνοον, καὶ μαρτυρίου ὁσμὴν διέπνευσας, τῇ Ἐκκλησίᾳ ὑπεραθλήσασα. Ὅθεν σε ἡμερον, ἐκτελοῦντες μνήμην σου τὴν φωταυγῇ, ὡς Χριστοῦ ἀήτητον, Μάρτυρα μέλομεν.

Μάρτυς Πελαγία ἔνδοξε, στοιχειουμένη Χριστοῦ, ὁλοτρόπως τῷ ἔρωτι, τούτῳ ὡς ἀνάθημα, ἑαυτὴν προσανέθηκας, ᾧ καὶ ἀνέδραμες ἀνδρικώτατα, ποινῶν ποικίλων κατατολήσασα. Ὅθεν ὡς ἔχουσα, παρῶρησίαν πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἀνευφημούντων σου, τὰ κατορθώματα.

Μάρτυς Πελαγία ἔνδοξε, νεᾶνις ὥφθης καλή, καὶ ὡραία καὶ πάγκαλος, ὡς φησὶ τὸ λόγιον, τῇ ψυχῇ καὶ τῷ σώματι, καὶ τῷ ὡραίῳ κάλλει νενύμφευσαι, Χριστῷ ἀνδρείως πυρὶ ἀθλήσασα· οὗ ἀπολαύουσα, νῦν τῆς ωραιότητος τῆς μυστικῆς, ἱερῶς μνημόνευε, τῶν εὐφημούντων σε.

Μάρτυς Πελαγία ἔνδοξε, τῇ τοῦ Κυρίου φωνῇ, νουνεχῶς πειθαρχήσασα, σκύδαλα λελόγι-

σαι, τὰς προσκαίρους τερπνότητας, καὶ μαρτυρίου τοῖς κατορθώμασι, τῆς παρθενίας στολὴν κοσμήσασα, νύμφη ἀκήρατος, τοῦ Σωτῆρος πέφηνας ᾧ ἐκτενῶς, πρέσβευε δωρήσασθαι, ἡμῖν τὰ κρείττονα.

Δόξα Πατρί. Ἦχος πλ. α'.

Μαρτυρικὴν οἱ εὐσεβεῖς πανήγυριν, σήμερον τελουμένην θεώμενοι, τῇ εὐκλεεῖ ταύτης προξένῳ, Πελαγία τῇ καλλιμάρτυρι, ψαλμικῶς τὰς χεῖρας κροτοῦντες, ἐν ἀγαλλιάσει ἀνακράξωμεν· Χαίροις ἡ διὰ τοῦ θείου Βαπτίσματος, τῆς πίστεως τὴν ἰσχὺν ἀναλαβοῦσα, καὶ ἐν αὐτῇ τῶν ἀθέων τὴν μανίαν, εἰς γῆν ἀνδρικῶς καταβαλοῦσα· χαίροις ἡ τῆς ἀγνείας τὴν στολὴν, τοῖς τῶν βασάνων ὡραῖσασα στίγμασι, καὶ διὰ τῆς ἐν πυρὶ τελειώσεως, πρὸς νυμφῶνα τὸν ἄφθαρτον δραμοῦσα· χαίροις Παρθενομάρτυς τοῦ Χριστοῦ, κόρη σεμνὴ ὡραιόμορφε, ἡ τῶν παρθένων σεμνότης, καὶ τῶν πιστῶν ἐν ἀνάγκαις ἀντίληψις. Παρῶρησίαν οὖν μεγίστην ὡς ἔχουσα, πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, τὴν εἰρήνην αἶτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρίσμοι καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας ἡ γ' καὶ στ' ᾠδὴ. Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον, ζῆτει τῇ ια' Ἰουλίου.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις καλλιμάρτυς τοῦ Ἰησοῦ, ἀθέων τὴν πλάνην, ἐκφauλίσασα ἀνδρικῶς· χαίροις Πελαγία, λελαμπρυσμένη κόρη, ἡ πίστεως δυνάμει, ἀνδραγαθήσασα.

Δίστιχον.

*Πελαγία πρόσδεξαι τὸν ὕμνον τόνδε
Χάριν πελαγίζων μοι θεῖαν Κυρίλλῳ.*